

[Aksel Larsen.]

vidt jeg forstod, forarget over, at det ikke var gået, som han kunne have ønsket det, nemlig at hele meromsens provenu blev anvendt til nedsettelse af de direkte skatter. Hvis det var sket, betød det altså, at statsbudgettet overhovedet ikke måtte stige, så fik vi gennemført venstres mærkværdige kongstanke om, at der skal lægges et betonloft over statsudgifterne, ligegyldigt hvilke love folketetinget vedtager. Man må dog erkende, at det simpelt hen ikke kan lade sig gøre. Hvis, som hr. Henry Christensen ville have det, hele merprovenuet af meromsen i kroner og øre skulle gå til en tilsvarende nedsettelse af de direkte skatter til staten, måtte man jo se sig om for at finde ud af, hvordan man ellers skulle få penge til at finansiere virksomheden med. Så kan det selvfølgelig være, at venstres geniale forslag, der efter sigende skulle kunne have erstattet momsen, kunne komme ind i billedet, og vi kunne få nye grove forhøjelser af punktskatterne, for de 1,8 milliarder skulle jo skaffes på en eller anden måde. Men jeg kan ikke se, at der er fornuft eller retfærdighed i det. Skal vi kigge på punktskatterne, så tror jeg nok, at det snarere bliver i anden retning, de skal revideres.

Jeg tvivler ikke om, at venstre og konservative helst så hele stigningen i statsbudgettet dækket ved hjælp af øgede forbrugs-skatter, og at de vel var til at forhandle med om en forhøjelse af den momsprocent, som de i foråret foregav at de overhovedet var principielle modstandere af. Men jeg vil sige, at det bliver der ikke noget af. Vi må nemlig have en tilstrækkelig stor og progressiv indkomstbeskatning for derigennem at kunne afbalancere de indirekte skatters sociale urimeligheder.

Jeg er altså stort set tilfreds med det lovforslag, der her foreligger. Jeg vil ikke gå ind på det i detaljer, for detaljerne kan vi lade ligge her ved første behandling, men jeg kan ikke se andet, end at det er godt, at det — naturligvis ikke i detaljer, men i det væsentlige — er i overensstemmelse med det, der blev stillet os i udsigt som en rent foreløbig skitse under skatteforhandlingerne i foråret, og dermed kan jeg medgive det min bedste anbefaling. Det er sådan set det, man vil kalde andet trin af skattereformens raket, der nu er i færd med at blive antændt.

Den vil stige til vejrs. Jeg er sikker på, at befolkningen, når den mærker de praktiske følger, vil erkende, at det var noget godt, der blev gjort her, og vi er glade for at medvirke til det.

Kampp: Om forslaget til ændring af folkepensionsbidraget vil jeg gerne sige, at dette bidrag jo er en skat og derfor i virkeligheden ikke hører hjemme under folkepensionsloven, men under udskrivningsloven. Jeg er klar over, at det skyldes særlige historiske forudsætninger, at det er kommet ind i loven om folkepension, at man oprindeligt havde bestemt, at i hvert fald en del af beløbet skulle indgå i en fond, men disse bestemmelser om øremærkning af pengene fra folkepensionsbidraget er jo gledet helt ud af loven nu, og der er ingen grund til, at dette folkepensionsbidrag skal høre under loven om folkepension. Det har da også hele tiden været SF's principielle standpunkt, at bidraget bør indgå i skatteopkrævningen, og vi mener, at dette må ske, når kildeskatten træder i kraft pr. 1. januar 1969. Det samme bør være tilfældet for andre sociale kontingenter, f. eks. sygekassekontingentet, og det var også værd at se på, om f. eks. fjernsyns- og radiolicensen efterhånden ikke er af en sådan størrelsesorden, at den bør indgå som en del af skatterne for også dér at få en progression ind i billedet.

Som forslaget foreligger her, er det jo en følge af skattefradragets bortfald, og det viser sig, at også her på dette område har fradragets bortfald en gunstig social virkning. Det fremgår jo af skalaerne i bemærkningerne til lovforslaget, at de mindste indtægter slipper billigere. For indtægter på omkring 10.000 kr. vil bidraget falde fra 192 kr. efter de nuværende bestemmelser til 78 kr. efter de foreslåede bestemmelser. Det er altså en nedsettelse på 114 kr. for disse lave indtægter. Og sådan er der et fald i bidraget helt op til skattepligtige indtægter uden skattefradrag på omkring 35.000 kr., først dér skifter billedet, og der vil blive tale om højere bidrag for de indtægter, der ligger herover, højere bidrag efter forslaget end i forhold til de hidtil gældende regler, og vi synes, det er en rigtig social udvikling, at byrdefordelingen bliver mere rimelig på den måde.

Man kan måske spørge, hvorfor der så i